

граннитѣ марки, е била идѣла току-речи изцѣло изъ Италия. Тукъ е мѣстото да забележимъ, че поради сръбската църковна юрисдикция надъ българскитѣ земи, у тия подирнитѣ взелъ да се шири сръбски или сръбско-български (ресавски) правописенъ изводъ. За това допринесли и печатанитѣ на тѣзи изводи книги въ Венеция и въ сръбскитѣ земи. Отъ XVII в., когато се засили руското печатно дѣло и вносъ на църковни книги отъ Русия, славяно-рускиятъ правописъ почна да измѣства дотогавашния сръбски и ресавски не само въ българскитѣ земи, но и въ сръбскитѣ.

3. — Бележка въ ржкописъ въ манастира Нерѣзи (Скопско) отъ 1535 г. за разорението на скопскитѣ църкви (отъ турцитѣ). Срв. Гласник LVII, 45: **Въ лѣто 1535 и мѣ** (7043—1535), **расипаше цркве оу Скопје**.

4. — Скопје. Църква Св. Спасъ. Въ тая църква се намира великолепенъ иконостасъ дърворѣзба, изработенъ отъ дебрани отъ покраината Мала-Рѣка. На дѣсното крило на иконостаса майсторитѣ изобразили и себе си въ релефъ, какъ работятъ съ длето и чукъ, а подъ образитѣ имъ стои надписъ съ имената и мѣсторождението имъ, единиятъ отъ с. Гаре, а другиятъ отъ Галичникъ, въ дебърската област. Думата . в гари не е ясна, да ли означава в(8)гари или пъкъ се говори отново за село Гаре (Гари), макаръ че по смисълъ второто четене да противоречи на първата частъ на надписа:

Перви майсторъ Петре Филиповичъ ѿ Гари, Мак(а)риѿ ѿ Галичникъ . в гари дѣбрани ѿ Мала река 1824.

5. — С жща църква. Надписъ на иконата на св. Илия, която се намира въ женското отдѣление: **† Помени Гдѣ ѿпце рѣшетъ ѿсрѣцкы. 1802. Ктиторъ Борисавъ азъ Петре нереи икономъ исписавъ сиа икона недостонни рабѣ. речите Бгѣ да прости.**

6. — С жща църква. Надписъ на иконата на св. Ив. Кръстителъ, сега въ женското отдѣление: **† Помѣны Гдѣ рава своего. Иѡана. вѣхчиѡ . . . 1813 . . .**

7. — С жща църква. Надписъ на дискосъ: **Александра приложи за своа дѣшѣ на стѣго Спасѣ. 1817 иѣлиа 29.**